

JESTEM JEGO

*A teraz tak mówi PAN, który cię stworzył, Jakubie,
i ukształtował cię, Izraelu:*

„Nie bój się, gdyż cię odkupiłem!

Wezwałem cię po imieniu, jesteś mój!

*Choćbyś przechodził przez wodę, Ja będę z tobą,
nie zatopią cię rzeki.*

*Choćbyś szedł przez ogień, nie spłoniesz
i płomień cię nie spali.*

Bo Ja jestem PANEM, twoim Bogiem,

Świętym Izraela, twoim Zbawcą!

Oddam Egipt na okup za ciebie,

Kusz i Sebę zamienię na ciebie.

Jesteś dla mnie cenny,

otoczyłem cię chwałą i obdarzyłem miłością,

dlatego ziemię zamienię na ciebie

i ludy oddam za twoje życie.

Nie bój się,

bo Ja jestem z tobą!”

Iz 43,1–5a

*T*e słowa z Księgi Proroka Izajasza towarzyszą mi szczególnie w chwilach trudnych, pełnych napięcia i przeciwności, gdy piętrzą się wyzwania i gdy czuję, że w jakimś sensie tonę. Mogą to być kryzysowe sytuacje w pracy, w rodzinie, relacjach, a czasem po prostu niemożność owocnego skomunikowania się z własnymi potrzebami, lękami czy pragnieniami. Wtedy trudno mi wziąć głęboki oddech i zrobić krok w tył, by złapać dystans do tego, co się dzieje, i spojrzeć na to Bożymi oczami.

W takich momentach szczególnie potrzebuję zapewnienia, że nie jestem sama, że komuś na mnie zależy, że dla kogoś jestem cenna. Takiego wsparcia szukam najczęściej w rodzinie, wśród przyjaciół i osób ze wspólnoty. Zwyczajna, prosta obecność, rozmowa lub spacer w milczeniu są dla mnie dużą ulgą i pocieszeniem. Nieraz zapominam, że Tym, kto zna mnie w pełni i dużo lepiej niż ja samą siebie, jest Bóg – Ten, który dał mi życie i wpisał swoje marzenia i tęsknoty w moje serce. On jest ze mną zawsze, niezależnie od tego, w jakiej jestem kondycji, jak czuję się sama ze sobą, jak ciemno i strasznie bywa wokół.

On zna mnie po imieniu i często tak się do mnie zwraca. Tylko ja nieraz tego wołania nie słyszę, nie zauważam. A Bóg mówi do mnie niepowtarzalnym językiem, którego wartość i znaczenie znamy tylko On i ja. Jak mówiła św. Teresa, „Bóg i ja to już większość”. Tęcza, wschody słońca, góry, zapach i dźwięki lasu o poranku, spotykane sarny, lisy, dziki, wiewiórki, ptaki, aromat nardowego olejku, smak kakao czy deserów z cynamonem... Tyle szczególnych momentów z historii mojego życia, których nie da się opowiedzieć. Zostaną w pamięci serca na zawsze.

Czasem tak trudno mi wierzyć, że Bóg oddał za mnie życie. Oddał wszystko, co miał, i nie żałował tego, że nie da się już kochać kogoś bardziej. Jestem droga, piękna i wartościowa w Jego oczach. Nie jestem niczyja, jestem Jego. „Dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, należy do ciebie” (Łk 15,31).

- * Jakich żywiołów doświadczasz w swoim życiu?
- * W jaki sposób Bóg do ciebie mówi? Jakich słów, znaków używa?
- * Jaka jest twoja wartość? Gdzie, w kim/Kim, czym jej szukasz?

ALEKSANDRA PAKALSKA